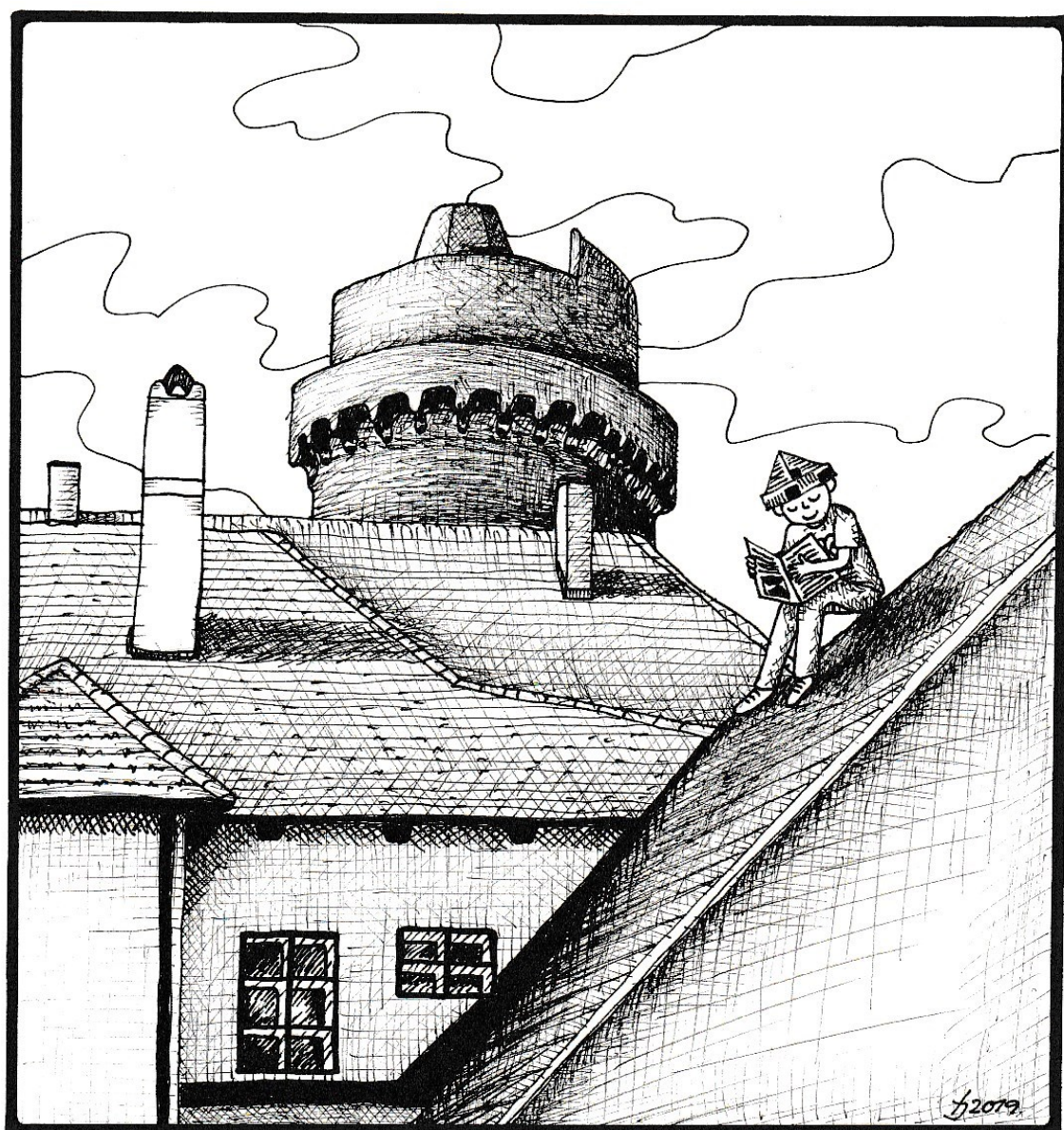

KAMARÁD 61

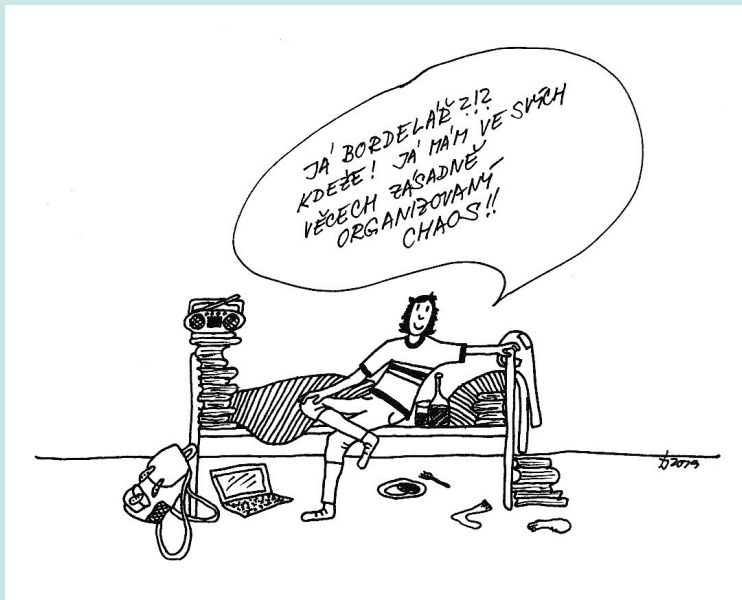
Z OBSAHU ČÍSLA:

- Anketa: Nepořádek, Ztráty
- Vybráno z knihovního fondu
- Kuchařské okénko
- Malý vynálezce
- Z činnosti knihovny
- Zábavné okénko
- Test, angličtina, tip na výlet
- Literární okénko

Kamarád vás vítá

Bordelář

Kdo tady bydlí? Měl by se stydět!
Trenýrky pověsil na kliku
a jeho bunda je, tak jak ji sundal,
připravená v přečpaném šuplíku.

Knížky se válejí na posteli,
pod postelí zase peřiny.
Ne zrovna svěží ponožky leží
hned vedle včerejší svačiny.

Ze skříně čouhá zlomená lyže,
pod židlí špinavé svršky se vrší.
Jen halabala na lustru šála,
v ní mají pelech dva plši.

Kdo tady bydlí? Měl by se stydět!
Jan, nebo Dan, nebo Tonda? A hrome!
Že je to můj pokoj? Mně se to zdálo
od začátku nějak povědomé...

*Shel Silverstein,
Jen jestli si nevymějšlíš*

Anketa

1) Nepořádek – něco, z čeho tvoji rodiče šílí. A co ty? Máš nějakou radu, jak na to?

Dobrá otázka. Já osobně nemám moc v lásce, když je někde nepořádek, protože to nepůsobí dobře. Ale z vlastní zkušenosti vím, že když člověk pospíchá, tak ho nezajímá, jestli je polička uklizená nebo vyneseny koš. Tím nechci říct, že je nepořádek dobrý, jen že to není něco, kvůli čemu by se měl zbortit svět. Avšak nic nesmí trvat věčně, je důležité po sobě uklízet.

Karolína, 15 let

Já si vždycky uklidím a můj brácha to zase všechno vyndá. A já to zase musím uklízet.

Michaela, 10 let

*Sestra systematická + bratr bordelář =
= sourozenci komplementárně se doplňující*

Mí rodiče šílí, když mám špatnou známku nebo bordel v pokoji.

Nela, 10 let

Uklidit to jen na oko (nacpeš to do šuplíků, pod postel), pravé uklízení uděláš jindy.

Zuzana, 11 let

Bordel v pokoji, žádná rada není ...

Katush

Pustit si nahlas hudbu a prostě šnečím tempem se pustit do toho.

Jana, 15 let

Nepořádek? No, záleží na situaci, ale spíš ho moc neřeším. Patří k mému životu a většinou mi ani moc nepřekáží. Ale když už jsem donucena uklízet, tak to udělat pořádně, nejen aby to vypadalo.

Kristýna, 15 let

Každý týden si uklízej, i když tam není moc velký nepořádek. Utírej prach, zametej a vytři.

Tereza, 12 let

Mám radu – některé nepotřebné věci vyhodit, ty, se kterými si nehraješ a nepoužíváš je. A taky: s chutí do toho, půl je hotovo!

Daniela, 10 let

Ztracená teta

Nikdo tak rád necestuje
jako teta Alžběta,
každou chvíli sbalí kufr
a vyrazí do světa.

V neděli nám oznámila,
že vyráží na sever,
včera volá: „Stal se malér!
Asi jsem si spletla směr.“

Říkala, že místo sněhu
je tam poušť a velbloudi,
má strach, i když neví, kde je,
že ještě víc zabloudí.

Hned nám ale vysvětlila,
proč to takhle dopadlo:
„Nechala jsem doma brýle
a spletla si letadlo.“

Brýle leží na kredenci,
rychle mi je pošlete
a přibalte letní šaty,
snad nějaké najdete.“

Našli jsme šaty i brýle,
tím však končí naděje.
Kam je máme tetě poslat,
když sama neví, kde je?!

*Miloš Kratochvíl
Deset malých Bohoušků*

2. Napiš nám příběh nějaké ztráty, která tě hodně mrzela a měla pro tebe nějaké následky. Anebo naopak – něco jsi našel/a?

Jako ztratila jsem mobil a teď už čekám, až mi ho rodiče koupí za vysvědčení, ale to vás asi zajímat nebude. Nedávno nám utekla kočka, protože mimino našeho souseda jí zabilo koťata. Brečela jsem vždycky, když jsem na to pomyslela.

Jana, 15 let

Jednou jsme šli do lesa a našli jsme tam pejska. Vzali jsme ho a pak jsme našli i majitele pejska.

Zuzana, 11 let

Jednoho dne, 11. 5. 2018 mi zemřel pejsek Jonatán. Když mě táta vyzvednul ze školy, řekl mi – Nelinko, mám pro tebe špatnou zprávu. A takto jsem se to dozvěděla.

Nela, 10 let

Jednou jsem našla svého nejoblíbenějšího plyšáka a měla jsem strašnou radost. Ale pak jsem ho zase někam dala a nemohla jsem ho najít.

Michaela, 10 let

V moři jsem našla 20 euro.

Nikola, 10 let

Vždy jsem si myslela, že mám pravé přátele. Přátele, kteří na mě nikdy nezapomenou, ale to bohužel pravda nebyla. Jakmile jsem přešla na jinou školu, rychle na mě zapomněli. Naštěstí jsem si tam našla nové „lepší“ kamarády, kteří, jak doufám, jsou opravdu ti praví. A to mě těší.

Karolína, 15 let

Mrzí mě, že jsem ztratila kamarádku kvůli hrozné pitomosti.

Tereza, 13 let

Má asi největší ztráta byla, když jsem odešla od svých přátel. To víte, přestup na jinou školu je těžký a naše přátelství to nevydrželo. Ještě teď mě to bolí. Nechápu, jak se stalo, že s někým, s kým jsem trávila celé dny a neustále se smála, už se ani nepozdravíme. Mrzí mě to.

Kristýna, 15 let

Vybráno z knihovního fondu

Lenoch – zlepšovatel

O tom, že odkládáním povinností čas neušetříme

„Postel máš zase neustlanou a v pokoji hrozný nepořádek! Co se s tebou, Zdeňku, děje?“ ptala se vyčítavě maminka.

„Ale mami, stlaní a uklízení je na nic! Do postele si zase večer lehnu a v pokoji to znovu rozkramařím. Je přece hloupost dělat věci pořád dokola. Uklízet budu míň a ušetřím tak spoustu času. Je to dobrý zlepšovák – škoda, že jsem na něj přišel až teď.“ Zdeněk se tvářil nadšeně, vypadalo to, že mu nepořádek ani trochu nevadí.

Co mu na to měla chudák máma říct? Jen zakroutila hlavou a odešla. Druhý den ráno vyběhl Zdeněk z koupelny, sotva do ní vkročil.

„Ty se dnes nebudeš mýt?“ ptala se ho udiveně maminka.

„Mami, vždyť jsem se myl včera večer a než přijdu ze školy, budu zase špinavý. Tohle je můj další zlepšovák a díky němu jsem hotový raz dva ...“ – mezitím rychle vklouzl do bot, chytil za kliku a - „prásk“ – zabouchl za sebou dveře a byl ten tam. Maminka si sedla do křesla, hlavu v dlaních. Přemýšlela. „Musím Zdeňkovi vysvětlit, že ty jeho vynálezy nejsou nic víc než pouhá lenost. Co když své nápady začne uplatňovat i ve škole? Musím mu ty jeho časozkratky vyhnat z hlavy dřív, než mu pořádně zkomplikují život,“ rozhodla se. „Vždyť už teď se ta jeho vynalézavost nedá vydržet: trávník, který vždycky sekal každý týden, seče jen jednou do měsíce s tím, že tráva beztak znovu vyrostne. Pokoj si uklízí jen v pátek a postel nestele vůbec. Počkej, já ti ukážu!“ usmála se potutelně maminka.

Zdeněk se toho dne ze školy vrátil utahaný a hladový. V břiše mu kručelo, jako kdyby tam kuňkalo tisíc žab; už cestou domů se mu při představě pořádného oběda sbíhaly sliny. Jaké však bylo jeho překvapení, když otevřel dveře! Žádná vůně, talíře nikde. Máma neuvařila. Stál v kuchyni a měl na krajíčku.

„Mami, ty nemáš hotový oběd?“ ptal se nešťastně. „Já mám ukrutánský hlad.“ Maminka k němu vzhledla od knížky a podívala se: „Ale vždyť jsi jedl dneska ráno – tak proč bys měl jíst i v poledne? Do rána stejně vyhládneš, takže je to zbytečné!“

„Já to do rána nevydržím, umřu hladý,“ fňukal Zdeněk.

„Když to nevydržíš, tak si v ledničce něco najdi,“ řekla maminka s úsměvem a dál se věnovala četbě. „Co se dá dělat?“ povzdychl si Zdeněk. „Hladý přece neumřu.“ V kuchyni si namazal chleba s máslem a přikusovat k tomu mrkev. Pořádný oběd to nebyl, ale hlad je hlad. Ten ho však po chlebu s mrkví nepřesl. Chvilku trucoval a potom se zavřel v pokoji. Lehl si do postele a za chvíli spal jako nemluvně. Zdál se mu zvláštní sen: všude v kuchyni se válelo špinavé nádobí; byl tam hrozný nepořádek, takže se nedalo najít nic k jídlu. Sám sebe slyšel, jak říká: „Nádobí umývat nebudu, stejně se zase zašpiní. Ušetřím čas.“ Vyběhl z domu, ale tráva byla tak vysoká, že se jí nemohl prodat. „Poseču ji příští měsíc, stejně by za chvíli narostla.“ Pak utíkal do svého pokoje. Zastavil se na prahu, i tam byl nepořádek. Po zemi se válelo oblečení a školní sešity, stůl se ztrácel pod hromadou knih, papírů a pastelek. Nad vším tím nepořádkem se vznášela oblaka prachu. Podíval se na neumyté okno – prohánělo se po něm

několik velkých zelených much. Když si chtěl lehnout do postele, zpod zmuchlaných peřin na něj vykukovaly hračky, obaly od bonbónů a rozbitá stavebnice. V pokoji nebylo k hnutí, nedalo se tady spát a dokonce ani dýchat. Prach ho nepříjemně šimral v nose a nutil ke kašli. Zdeněk kýchl – a najednou se probudil. Rozhlédl se kolem, a i když jeho pokojík na tom nebyl tak zle jako ve snu, dal se rychle do uklízení.

Utřel prach, postel si vzorně ustlal, poskládal si oblečení a utíkal dolů do kuchyně umýt nádobí. Potom si pečlivě udělal úkoly. Maminka ho zpovzdálí sledovala a napadlo ji, že její Zdenka je přece jen hodný kluk. Vypadalo to, že ho ty zlepšovací nápady konečně přestaly bavit, a tak mu na posilněnou připravila dobrou večeři. Zdeněk si na ní pochutnal jako snad nikdy před tím. Koukal vděčně po mámě a labužnický převaloval v ústech každé sousto. Po jídle si utřel pusku, poděkoval a ani ho nezapadlo odmlouvat s nádobím. Hned vyskočil, vzal utěrku a s hromadou talířů, hrníčků a příborů mamince poslušně pomohl.

„Mami, já už jsem se zlepšováky skončil. Myslím, že to nikam nevedlo. Takhle se žít nedá. Připadal bych si jako ve skladišti,“ řekl a rozpustile se zašklebil. „A víš, co zítra udělám? Poseču trávník. Zjistil jsem, že když své povinnosti udělám v pravý čas, zbudete mi víc času na hraní. No nemám pravdu?“ zamrkal šibalsky na maminku.

Radek Daniel, Povídá se, povídá ...

Jak se jí bahno

O co jde?

Představ si, že jdeš na oslavu narozenin. Jako dárek s sebou neseš květináč s krásnou barevnou kytkou. A až si od tebe bude chtít hostitel dárek převzít, vytáhneš lžici a s úsměvem se pustíš do konzumace hlíny z květináče – společně s nechutnými červy, kterými se to v květináči jenom hemží! Žádný návštěvník oslavy na tebe zaručeně hned tak nezapomene.

Potřebuješ

Sušenky (pokud možno tmavé, asi 500 g)

Šlehačku (asi 400 g)

Tvaroh (asi 200 g)

Moučkový cukr (asi 150 g)

Hnědý čokoládový pudink (asi 100 g) – buď si ho sám uvaříš (z pudinkového prášku a mléka), nebo ho koupíš hotový v kelímku

Máslo (asi 80 g)

Prázdný květináč (pro případnou kamufláž ještě jeden se skutečnou hlínou a kytkou)

Potravinovou fólii

Umělé kytky

Více misek

Gumové červy

Kuchyňský mixér

Průběh

1. První krok je nejobtavnější: v misce pěkně rozdrť sušenky.
2. V druhé misce ušlehej šlehačku (případně ti při tom můžou pomoci rodiče).
3. Teď ve třetí nádobě smíchej máslo a tvaroh, přidej do toho moučkový cukr a celé to dobře promíchej.
4. Teď ke šlehačce přidej pudink: poté, co ho uvaříš z pudinkového prášku a mléka nebo kdy jednoduše otevřeš kelímek, opatrně ho přidej ke šlehačce.
5. Dopln to těstem z másla, tvarohu a moučkového cukru – podívej, nevypadá to nádherně nechutně? A přitom to tak úžasně chutná!
6. Teď vylož čistý květináč potravinovou fólií (konec konců z něj pak budeš jíst).
7. Kolem dokola vyskládej drobků ze sušenek a pudinkovou kaši. Do toho zastrkej gumové červy. Dbej, aby celá horní vrstva byla jenom z drobků.
8. Jako zlatý hřeb zastrč do té hmoty umělou květinu – nádherný dárek, ne? A jak opravdově vypadá!

Tip

Nejlépe tento trik působí na narozeninových oslavách, kde je co nejvíce hostů jako očitých svědků. Ale samozřejmě si můžeš jedlý květináč umístit i na parapet ve svém pokoji, když očekáváš návštěvu svého kamaráda. Pak jen dojdi k oknu, vytáhni lžici a řekni: „Člověče, mám já to najednou hlad!“

Corinna Harder, Triky a pokusy pro zvědavé rošťáky

Jak přebarvit květiny

O co jde?

Růže jsou červené, fialky modré, karafiáty bílé ... jak nudné! Nebylo by to napínavější, kdybychom mohli barvy kytek měnit, jak se nám to zrovna hodí? Možná, že už jsi to uhadl: Jde to!

Potřebuješ

Kytku (čerstvě řezanou nebo v květináči)

Barvy na vajíčka, vodové barvy nebo barevný inkoust

Vázu / konev na zalévání

Vodu

Průběh

1. Rozmíchej ve vodě barvu podle svého výběru (ve váze nebo konvi na zalévání).
2. Takto připravenou vodou kytku zalij nebo ji do ní dej (v případě řezané květiny). Výsledek bude dříve nebo později vidět – záleží na tom, jestli se snažíš obarvit řezanou květinu nebo kytku zasazenou v květináči. Čím více vody a s ní také přidané barvy) projde stonkem do okvětních lístků, tím více se květina danou barvou zbarví. V okvětních lístcích se voda odloučí a vypaří, takže zůstanou jen barevné pigmenty, které se usadí.

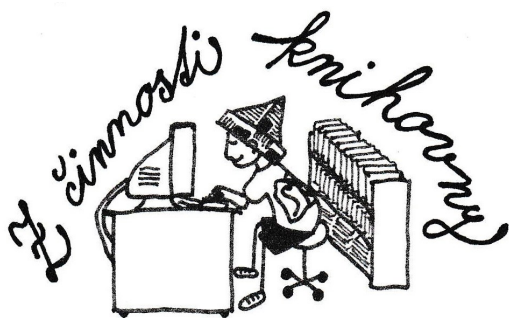
Tip

Nejlépe se dá tento trik pozorovat na bílých květinách: Skutečně se zbarví podle toho, jak sis přál. Zato tmavší květy se zbarví spíš do barevných tónů, které nejsou tak jasné – asi jako když maluješ pastelkami na barevný papír. (Ale není nutné dělat všechno jen krásnější. Zkus například, co se stane, když použiješ hnědou nebo černou barvu!) Experimentuj s různými barvami a s rozličnými druhy květin. Pokud ty květiny nepatří přímo tobě, zeptej se raději majitele, jestli proti tomu nic nemá!

Speciálně kulišácký pokus můžeš provést s bílými (pokud možno čerstvě) řezanými květinami, například s karafiáty nebo jiřinami: ostrým nožem odřízni podélně stonk přibližně do jeho poloviny. Každý stonk dej do jiné vázy – v jedné budeš mít vodu s červenou barvou, druhá bude obarvená namodro. Sleduj, co se bude dít ...

Corinna Harder, Triky a pokusy pro zvědavé rošťáky

Z činnosti knihovny

Jednou z velkých akcí oddělení pro děti bylo slavnostní vyhodnocení a předání cen vítězům a účastníkům 3. ročníku čtenářské soutěže „**Lovci perel**“. Do soutěže se zapojilo celkem **89 čtenářů** a bylo rozdáno **1254 perel** = 1254 přečtených knih.

Ty lovce, kteří se dostavili z. 4. odpoledne do společenského sálu, čekalo, kromě předávání cen, i bohaté občerstvení a kouzelné představení loutkového souboru Radost.

Nejúspěšnějšími lovci byli tito naši šikovní čtenáři : sestry Kolingerovy, bratři Staňkovi, Natálie Lysenko, Justýna Brabcová, sestry Kouřimovy, Petr Lebeda, Alice Hanáková a Viktorie Obendraufová. Gratulujeme všem lovcům, kteří se do naší soutěže zapojili!

Potěšilo nás, že knihovnu začaly pravidelně navštěvovat děti ze školních literárních kroužků. Programem, který pro ně připravujeme, jim chceme ukázat, že literatura není jen povinná četba.

Naše činnost není ohraničena jen zdmi knihovny, ale mohli jste se s námi potkat na akcích jako je například Vítání léta na hradě, Mezinárodní den dětí v parku, Vítání občánků na MěÚ nebo festival Strakonice nejen sobě.

Počátkem měsíce října se každým rokem koná **Týden knihoven**. Letos vám každý den představíme jinou pohádku z dílny Walta Disneyho.

A v prosinci k nám na oddělení pro děti určitě opět přijde Mikuláš a přivede své kamarády čerta a anděla.

Sledujte aktuální dění na stránkách Šmidingerovy knihovny www.knih-st.cz

Test

Která kniha je pro tebe ta pravá?

Odpověz na tyto otázky, abys zjistila, do které knihy by ses mohla zamilovat!

„Hezký den“ je...

- A) Když se sejdeš s klukem, na kterého myslíš.
- B) Když si užíváš zábavy.
- C) Když ti někdo řekne něco hezkého.

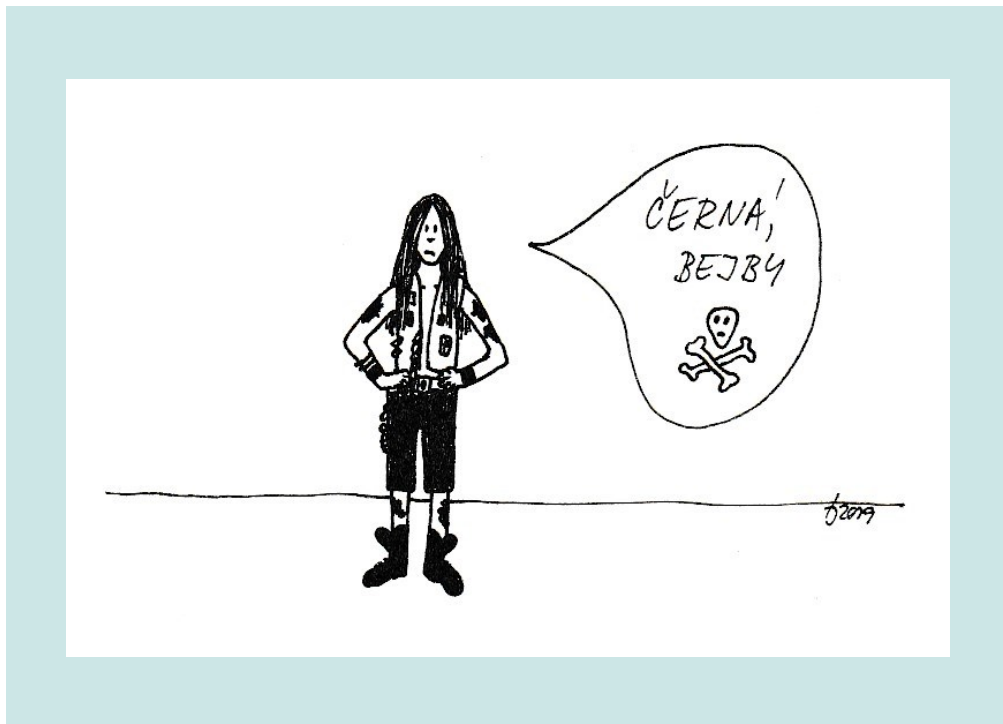
Jaký by měl být tvůj ideální kluk?

- A) Milý a něžný.
- B) Silný a statečný.
- C) Citlivý.

Která z těchto barev se ti líbí nejvíc?

- A) Růžová.
- B) Červená.
- C) Modrá.

Nejradši bys nosila oblečení...

- A) Které všechny posadí na zadek.
- B) Které je pohodlné.
- C) Které prozradí i něco o tobě.

Zasníš se někdy i ve dne?

- A) Pořád jsem zasněná.
- B) Jen někdy.
- C) Málokdy.

Která z těchto květin se ti nejvíc líbí?

- A) Růže.
- B) Kaktus.
- C) Sedmikráska.

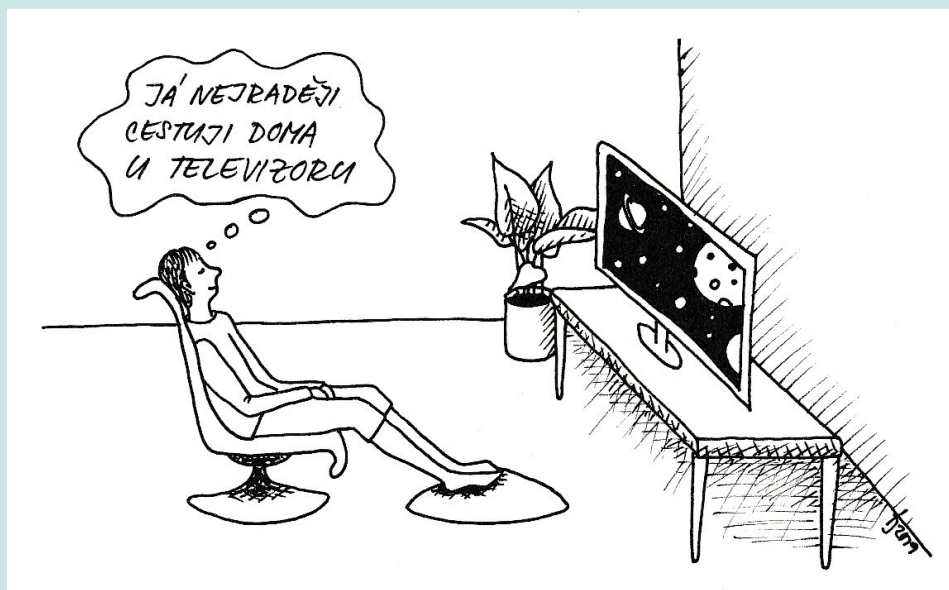
Která z těchto povah je ti sympatická?

- A) Stále zasněná.
- B) Praštěná a nerozumná.
- C) Citlivá a ohleduplná.

Kam bys nejraději odcestovala?

- A) Na tropický ostrov.
- B) Na poušť nebo vysoko do hor.
- C) Do města v zahraničí.

Hodnocení

Převaha odpovědí A

ROMANTIČKA

Často vidíš svět ve tvaru srdíčka. Neodolatelně tě přitahuje všechno RŮŽOVÉ: oblečení, lidé, náměty k hovoru, atd. Protože miluješ sladké řeči a galantní chování, je jasné, že by se ti líbila knížka o lásce. Samozřejmě se šťastným koncem, abys mohla snít o tom pravém.

Převaha odpovědí B

DOBRODRUŽNÁ POVAHA

Potřebuješ pořádné vzrůšo! Pod zábavou si okamžitě představíš úchvatné dobrodružství. Jsi odvážná a podnikavá. Proto potřebuješ knihu s napínavou zápletkou, nabitou nebezpečím, odvážnými akcemi a spoustou faktů, zatímco popisy by měly být omezené na minimum.

Převaha odpovědí C

CITLIVÁ

Jsi citlivá dívka, která silně prožívá příběhy ostatních, dobré i špatné. Knižka pro tebe by měla mít silný náboj, měla by být plná citů a ušlechtilých i špatných činů. Ráda někomu fandíš – nejlépe křehké postavě s dobrým srdcem, se kterou se můžeš ztotožnit.

Tajná kniha Witch

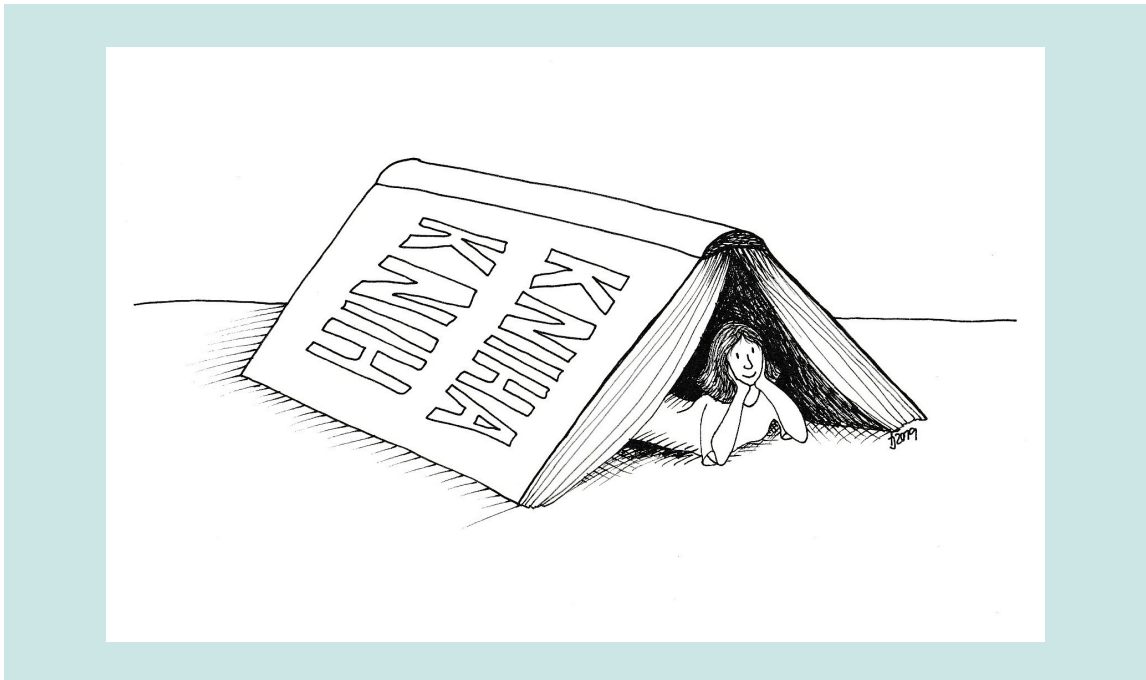

Zábavné okénko

Jaká budova ve vašem městě je v létě nejkrásnější?
Škola – je zavřená.

Co byste měli udělat, než si vyberete místo, kam pojedete na prázdniny?
Zjistěte si, kam se chystá vaše učitelka na matiku, a pak se vydejte přesně na opačnou stranu!

Které knihy jsou nejlepší na léto?
Ty velké – poskytují větší stín.

Dnes se cítím jako vězeň ve vlastním domě. Co byste mi poradili ke čtení?
Únikovou literaturu.

Celé prázdniny musím být s rodiči. Může být něco horšího?
No jasně – představ si, že tvoji rodiče jsou zároveň tví učitelé ...

Jak si mám užít trochu svobody, když jsem o prázdninách u babičky?
Zkus ji přesvědčit, aby se přestěhovala na prázdniny k vašim!

Trvalo mi hodinu, než jsem si uklidila pokoj. A teď se zase nudím ...
Snadná pomoc: všechno zase rozházej a začni uklízet znova! Ale tentokrát pomaleji!

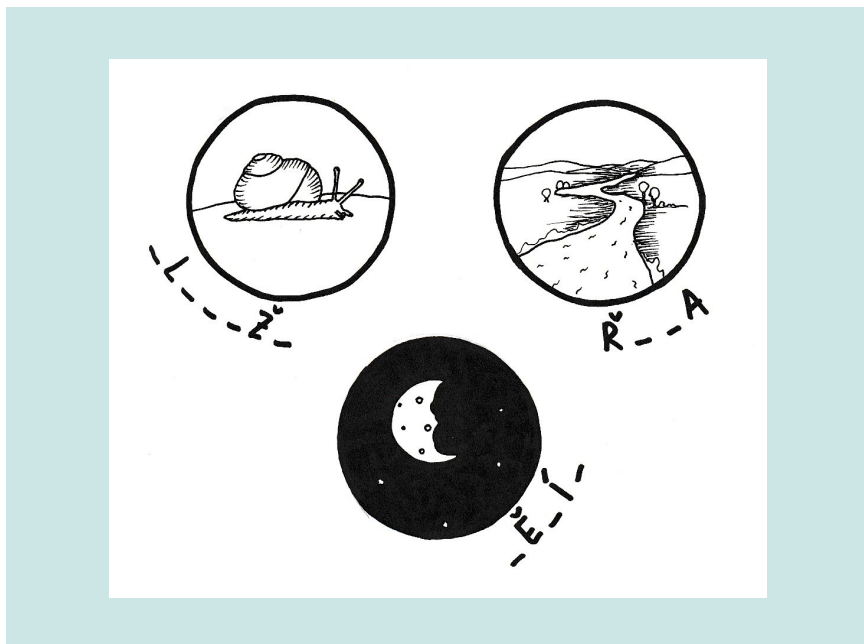
Časopis Witch

Hádky a luštění

Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne. Kdo je to?
Běžím, běžím, nemám dech. Přitom ležím na zádech. Kdo jsem?
Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je?

Vtipné:

Víte, jak poznáte, že venku mrzne?

(Když mouchy létají v teplákách)

Víte jaký rozdíl je mezi kuchyní a záchodem?

(Nevíte? No tak to teda musí u vás doma vypadat.)

Víš, jak se veš udrží na pleši?

(Vší silou.)

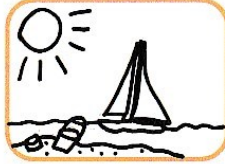

English cool, not at school

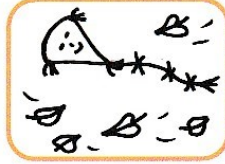
spring

summer

autumn

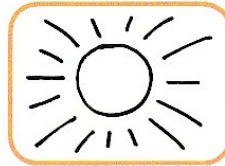
winter

it's raining

it's sunny

it's windy

it's cold

spring

summer

autumn

winter

swimsuit

umbrella

trousers

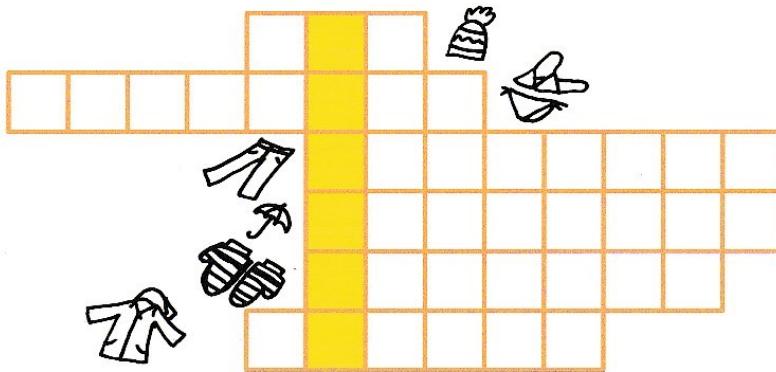
anorak

cap

mittens

Literární okénko

Ičinek, Peča a Lenča – kdo to byl?

Napadá vás, od jakého jména může být odvozena zdobnělina Ičinek? Nebo Peča a Lenča? Lenča by mohla být Lenka, ale v rodině Čapkových z Podkrkonoší tak říkali své nejstarší dceři Helence. Peča byl prostřední Pepík neboli Josef. A Iček byl Karlíček. Ano, ten Karel Čapek, kterého znáte jako autora slavné „**Dášeňky**“ a spousty jiných knížek. A od Josefa jste jistě četli přinejmenším „**Povídání o pejskovi a kočičce**“.

Sestra Helena o životě v jejich rodině napsala knížku „**Moji milí bratři**“ a právě v ní se můžete dočíst, že ty zvláštní přezdívky vymyslela jejich maminka. Je to už dávno, před více než sto lety. Děti si v té době hrály s jednoduchými hračkami, pomáhaly dospělým, poslouchaly pohádky nebo říkanky a uměly je i vymýšlet, často ale se bavily i tím, že nakukovaly otevřenými dveřmi například do kovárny nebo do dílny některého z řemeslníků. To měl moc rád hlavně Iček a dokázal se takhle dívat celé hodiny. „...*Malý Karel nespokojil se jen přihlížením a spoluprožíval všechno, všetečný, zvědavý a nebojácný, drobný jako tichá, zvědavá myška...*“ Starší sourozenci na něj museli dávat pozor, a když se jim ztratil, bývali od maminky bití. Karlíčka pak našli třeba u kašny, jak tluče proutkem do vody a pozoruje, co to dělá s hladinou. Nebo k sobě zrovna lákal cizí kočku nebo si povídal s dítětem ještě menším, než byl sám, nebo se přátelil s řeznickým psem Tygrem, nebo čekal u výkladu hodinářského krámu, až dřevěná kukačka oznámí čas. Všechno ho zajímalo a dovedl o tom pak i nadšeně vyprávět. Jindy byla jeho sdílnost na škodu, protože na Lenču a Peču žaloval. Zkrátka, pořád s ním byly nějaké starosti. Maminka mu nadržovala a starší děti to mrzelo.

A jak to bylo ve škole? Ičinek vynikal a byl dáván sourozencům neustále za příklad: „...*Karlovy sešity byly čisté, droboučké písmo v nich jako z muších nožek a výkresy měl načrtnuty v okamžiku se snadností, s jakou pavouček vytkává svou novou pavučinku...*“ Dalo by se čekat, že z toho vznikne v rodině nepřátelství, ale naštěstí se to nestalo. Děti uměly jeden u druhého ocenit, v čem byl kdo dobrý, to nepřijemné se odpustilo a zapomělo, a zvláště později, když sourozenci vyrostli, byli si navzájem dobrými přáteli. Pomáhali si, když to bylo potřeba, a užívali si různé společné radosti, když bylo zrovna dobře. Spisovatelé z nich byli nakonec ze všech a bylo zvykem posoudit, co druhý zrovna psal, taktně upozornit na něco nesrozumitelného nebo nevhodně formulovaného, dát k tomu nějaké vlastní návrhy... O to hezčí díla pak vznikala a proslavila se u nás i po celém světě...

Josef, který byl zároveň malířem, ilustroval vyprávění sestry Heleny i některá díla svého bratra. Někdy také připravoval scénu u jeho divadelních her nebo zdobil obálky knížek. Karel byl za to vděčný, i když sám také pěkně kreslil a byl by si vystačil i s vlastními obrázky, tak jako v „Dášeňce“ nebo v zápiscích z cest. Některé knížky jsou tedy dílem obou bratrů – z nich asi znáte „**Devatero pohádek**“, „**Měl jsem psa a kočku**“ nebo „**Zahradníkův rok**“. Pokud ne, můžete si je v knihovně půjčit. Nebo se něco více dovědět například z knížky „**Čapek & Čapek : hravě světem velkých umělců Josefa a Karla**“. Je plná vtipných testíků a jiných interaktivních prvků a určitě by obstála i jako čtení pro zábavu, i když je zároveň poučná.

Alena Hrdličková

Zdroj fotografie: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/)

Tip na výlet

Týn nad Vltavou

Kam na výlet o prázdninách, ale i po prázdninách? Nabízí se Týn nad Vltavou. Od Strakonic je vzdálen 48 km, takže autem se tam dostanete ani ne za hodinu. Pokud byste zvolili cestu na kole, můžete ji kombinovat i s vlakem. Já jsem se svými dcerami dojela do Ražic vlakem a pak jsme pokračovaly po cyklostezkách a moc jsme si naši holčičí jízdu užily. V Týnu jsme se ubytovaly, protože zábavy je tam opravdu hodně. Zpáteční cestu jsme zvládly na kole celou, ale byl to celodenní výlet spojený se zastávkou v Protivíně – o něm třeba někdy příště.

A kam v Týně?

Za každého počasí je možno navštívit Městské muzeum Týn nad Vltavou. Nás v muzeu nejvíce zaujal labyrint podzemních chodeb <https://www.tynnadvltavou.cz/aktivity/10-podzemni-chodby>.

Již při kupování vstupenek nás zarazil železný rám různě tvarovaný, vysoký zhruba 120 cm a široký v některých místech maximálně 45 cm. Tím rámem je dobré zkusit projít. To proto, abyste se případně v některé úzké chodbě nezasekli a svým tělem neucpali vchod nebo východ, to záleží na směru chůze. Před vstupem také vyfasujete holínky, pláštěnku a ochrannou přilbu. Zprvu se nám moc nechtělo hyzdit si naše outfity těmito neslušivými pomůckami, ale můžu vás ujistit, že v průběhu prohlídky jsme za ně byly vděčné. Zajímavé bylo procházet v chodbách pod náměstím, kdy nad hlavou můžete vidět kanály a skrze ně chodce korzující po náměstí. Kdyby se našel někdo neukázněný, kdo například odhazuje vajgly do kanálu – můžete si odnést suvenýr.

Abyste si užili letní večerní divadelní představení v otáčivém hledišti, nemusíte jezdit do Krumlova a prodírat se davem turistů, ale můžete pohodlně dojet do Týna a vybrat si z poměrně pestré divadelní nabídky. Doporučuji muzikál Rebelové, který měl v loňském roce premiéru a byl opravdu vydařený. Bližší informace naleznete na <https://www.tynnadvltavou.cz/aktivity/8-otacive-hlediste>.

Kdo chce dobrodružství, může vyzkoušet únikovou hru <https://www.unikovkatyn.cz/>.

Je určena pro 2-4 hráče, ale je nutno se předem objednat!

Kdo by chtěl relaxovat na Vltavě, doporučuji vyhlídkové plavby parníkem <https://www.tynnadvltavou.cz/aktivity/7-vyhlidkove-plavby-vltava> anebo moderní paddleboarding <https://www.tynnadvltavou.cz/aktivity/20-paddleboarding>.

Týn nad Vltavou je určitě městečko, které stojí za to navštívit, proto dlouho neváhejte a dejte se na cestu.

Markéta Knížková

Zdroj obrázku: wikimedia.org

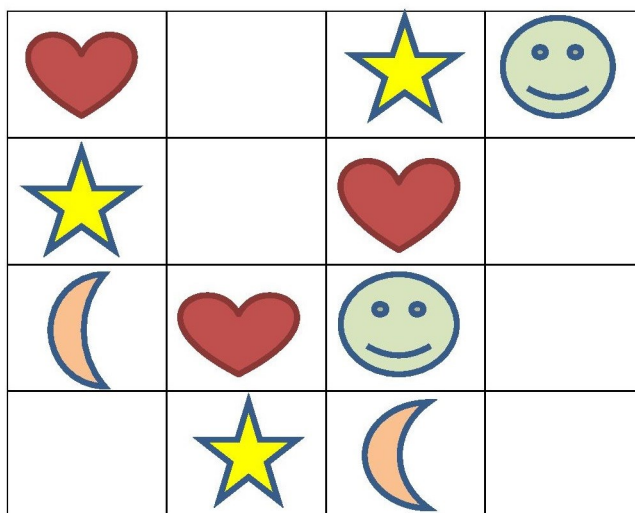
Obsah

Kamarád vás vítá	2
Anketa	3
Vybráno z knihovního fondu	8
Kuchařské okénko	10
Malý vynálezce	12
Z činnosti knihovny	13
Test	14
Zábavné okénko	19
English cool, not at school	21
Literární okénko	22
Tip na výlet	24

Luštěnka na způsob sudoku

V každém řádku i sloupci musí být každý symbol pouze jednou.

KAMARÁD

Časopis pro děti a jejich rodiče

Číslo 61

Vydává oddělení pro děti Šmidingerovy knihovny Strakonice

Říjen 2019

ZDARMA

Sestavily: Blanka Auterská, Marcela Rejková, Alena Hrdličková, Markéta Knížková

Ilustrace a grafika: Ivana Jonová